

כ"ח סיון

בקרן דרומית מערבית, היו הנסקים יורדין מן המזבח לרצפה ונמשכו לבלור סמוך למזבח, וכפי הגלגל הוסיפו בכנין המזבח עד שיהיה אותו בור בחלק המזבח, ופתחו קבים לראש המזבח כנגדו לרד שם הנסקים (מניחין שם בתוך הנקבים דברים המונעים למלאות המקום, ושפכו את הזפת

השיר. וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ שֶׁר־
שֶׁבַמְּקוֹרָהּ, שֶׁר נִקְרָא. וּשְׁנֵי
פָּחַד מִשְׁמָלוֹ. וּשְׁנֵים בְּמַעֲרָב.
וְכֹסֶם שֵׁם:
וְשֵׁתִים עַל שְׁלֹשִׁים וְשֵׁתִים.
וְהָהָר הַיִּסְדּוֹ. מִנְּצָא לְשֵׁשִׁים עַל
זֶה הַחֹכֵם. מִנְּצָא עֲשָׂרִים
וְעוֹם הַקְּרֻנוֹת אִמָּה מִזֶּה וְאִמָּה
וְעוֹרִים וְשֵׁשׁ. מִקּוֹם הַלֶּחָד רָגְלִי
מִנְּצָא עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע עַל עֲשָׂרִים
וְיֹסִי. מִתַּחֲלָה לֹא הָיָה אֵלָּא
מִיָּמָה, כּוֹסֵם וְעוֹלָה בְּמִקְדָּה זוֹ.
וְשֵׁם עַל עֲשָׂרִים. וְכִשְׁעוֹלָה מִן
יָמֵם מִן הַדָּרוֹם וְאַרְבַּע אֲמוֹת מִן
זָמַן, וְהָאֵרִיאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
כּוֹסֵם שְׁאִינוֹ אֵלָּא שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
לֹא אֲרַבְּעֵת רָגְלִים. מִלְּמַד שֶׁמֶן
הָאֵמָה לָכֵל רֵחוֹ. וְחֹסֶם שֶׁמֶן
בִּין הַדְּמִים הַעֲלִינוּם לְדְמִים
לֹא פִּנִּי כֹל הַצִּפּוֹן וְעַל פִּנִּי כֹל
בְּמִקְדָּהּ אִמָּה אֲחָת: **ב** וַיִּקְרָן
יָם, כְּמִין שְׁנֵי חֲטָמִין דְּשִׁין.
וְעַל יָסוֹד דְּרֹמִי, וְיֹרִדִין בָּהֶן
לֹא קָדְרוֹן: **ג** לְמַשָּׁה כִּרְצָפָה
הָיָה לֵב אִמָּה, וְטַבְלָא שֶׁל שֵׁשׁ.
וְיֹרִדִין לִשְׁתֵּי מַנְקִיין שְׁאוֹת.
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁתִים עַל רֹחַב שֶׁשׁ
כּוֹסֵם, שְׁשֵׁם הֵי הוּא תוֹנֵתִים פְּסוּלִי

של קרובו, הניו יוסד, יבא בחלק
מקומו, ולכן בפרק דרמית מנחית לא היה יסוד, ושקויה מנחית בביד
זופת היה שמימין עד לא דבר אחר באותה קרן, כדי שלא לתת
למית ההיא ואחר כך מוציאין את הדבר, ונשאר קרן דרמית מנחית
למית יסוד, ולכן קרא חלק אמצעי של המנחה, סוכב, שזוהו סוכב כל
המנחה, כל מה היסוד חלק שלמשה שפקדון דרמית מנחית היה חסר.
ובפרק מעשרות דרמית היה שני גבשים, למשה באמה של יסוד, חסר
במין שני חמין דקין, שהדמים התנין על יסוד מערב דהנו של שני
ספואת הפנימיות, ועל יסוד דרמי, היה שנייה הדם של ספואת חסירות,
וירודין בהן ארזות וקבים ומתערבין באמה, באמה פתים שפנימיות.
ומוציאין לנחל קדון, ובעלי גזות היו קולין אותן מן הגזבורין לזבל בהן
לא חקוקע. (ג) למטה ברצפה באותו חלק של מעשרות דרמית, מקום
היה שם אמה על אמה, וטבלא של שש, וטבעת היתה בקצועה בה
שייכלה להגביעה על ידי הטבעת, שבו וירודין לשית, לחלל ששתת המנחה
במטה מקום הנכסים, וממקן אותן מן הדמים, שרבי המון הם קרשים
סודותם החוקקים, וכבש היה לדרום של מזבח, שלושים ושתים אמה
של רחב שם עשרה אמה, שעליו התכניסו עליוס למזה, דאסור לעלות

ענין קטן נוסף: משניות מרוארם

שֶׁל שִׁישׁ שְׁבִין הָעֲמֻדִים. לְפִי הַשְּׁחִישׁ מִצָּן וּמִקְרָר אֶת הַבָּשָׂר שֶׁלָּא יִסְתִּירָהּ. (ו) הַכִּיּוֹר הָיָה בֵּין הָאוּלָם וּלְמִזְבֵּחַ, וּמִשּׁוּר כְּלִפֵּי הָדָרוֹם, אֵל הָיָה הַכִּיּוֹר עֹמֵד מֵאַחַע אֵלָּא נֶגֶד רֹחַ שְׁהִיָּה בֵּין הָאוּלָם לְמִזְבֵּחַ. בֵּין הָאוּלָם לְמִזְבֵּחַ הָיָה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אַמָּה אֶרֶץ וּשְׁתַּיִם עֲשָׂרָה מַעֲלֹת הָיוּ שָׁם. רוֹם

מקלה חצי אמה, ושקלה הוּם מקלה
מדוך אמה. אמה אמה במעלה
שניה ואמה במעלה שלישית
שלש במעלה רביעית. ורוב נקרא
שורת אֲבָנִים, בדקוּשָׁה רביעית רחב
שלש אמות, ונקרא רובד, וְשִׁקָּהּ הוּם
מקום רחב. ואמה מעלה חמישית
אמה רחב, וששית אמה רחב ורובד
שלש, בשורה שלישית, והעליונה
היט מדגה י"ב היה אחר ד' מדגות,
שכל אחת שש אמה ורובד רחב
מדגה שנים עשר אמה אמות.
מגמה י"ט אמות, ורצפה חלקה ליד
המזבח למקשה (אמות, א) 1 (ב 1
ג) 2 (ד 3) (ה 4) (ו 5) (ז 6) (ח 7)
(ט 8) (י 9) (יא 10) (יב 11) (יג 12)
רבי יהודה אומר, העליונה מדגה
י"ב היה אחר ארבע, שכל אחת
אמה אמה ורובד של מדגה של
חמש אמות. ומקרא רצפה חלקה
של שתי אמות (כן פרש הרשב"י
משנה עין וצוין פסוק) ישקרא:
דָּרָךְ אַחֲרֵי (ל). (ז פתחו של אולם
גָּבֹהַ אַרְבָּעִים אֵמָה וְרֹחֶב עֶשְׂרִים
אֵמָה, וחמש למראות חמש קורות
אֵמָה, של מילת אֵילָן שְׁבִדֵּי
בו עֲצָצִים הָיוּ עַל גִּבּוֹ. התחתונה
השוכבת על המשקוף עומדת על
הפתח אֵמָה מִזֶּה ואֵמָה מִזֶּה. וארבע
כ"ב אמות. ומעלה ממנה עומדת
עליה אֵמָה מִזֶּה ואֵמָה מִזֶּה. וְהָיָה
כִּי"ד וְהַשְׁלִישִׁית וְהָרְבִיעִית כ"ח,
נמצאת העליונה שלשים אמה, ונדבך
שורה של אֲבָנִים הָיוּ בֵּין לָאֶחָת
וְהָאֲחֹרָת. והקורות לא היו אחת על
השני, רק בֵּין לָאֶחָת ואֶחָת שניה
שָׁל אֲבָנִים. (ובלנסוס של עץ
אָזֵר הָיוּ קוֹבְעֵי מִכְתָּלֵי שֶׁל הַיֵּל
לִכְתֹּלֵי שֶׁל אֵלֶּם, כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה
הַיֵּל שֶׁלֹּא יִהְיֶה תַּחֲלִילִם לִפְל מִמֶּנּוּ
גָּבֹהַ, והקורות נשוכות מִכְתָּל לִכְתֹּל
וְסוֹמְכִים בִּתְּחִלָּם. ושרשרות של
הָיוּ הָיוּ קוֹבְעֵי תַּחְתֵּר הָאֵלֶּם, שֶׁבֶן פְּרִיחַ כְּהֵנָּה עָלוּ וְהָיוּ אֵלֶּם הַשְּׁמֵרוֹת.
שֶׁהָיוּ בַּחֲלוּטֹת שֶׁל הַיֵּל שְׁנָאֵמָה (דברי ה' יד): "וְהַשְּׁמֵרָה תִּהְיֶה לְחֹלֶם לְטוֹבוֹתֶיהָ
לְיִשְׂרָאֵל: וְלֹחַן בּוֹ צִמְצִימָה לְזִמְרֵי הַיֵּל: "וְכֵן הָיוּ הַשְּׁמֵרוֹת, וּמִפְרֵשׁ תַּחֲסוּפוֹת
(ו' יט) שֶׁכֵּן הָיוּ כִּמּוֹן פֹּתוֹת מְקוּהָתוֹת מִמְּעַל לְחֲלוּטוֹת שֶׁל הַיֵּל מִבְּחוּץ, וְהָיוּ
שֶׁל זֶהב הָיְתָה עוֹמֶדֶת עַל פֶּתַח שֶׁל הַיֵּל, וּמִדֶּלֶת מוֹשִׁיבָה עַל גִּבּוֹ לִנְסוֹטוֹת שֶׁל
אָזֵר. לֵךְ מִי שְׁהָא מִתְנַדֵּב עֵלָּה, אֵזֵר, אֲשֶׁל שֶׁל זֶהב, מִבְּאֵי וְהֵלָּה שֶׁל
הָיוּ אֵם הָיָה רֹאשׁ לִפְנֵי הָזֶהב לְהִיכֵל אֵזֵר, עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ צוּרֵת עֵלָּה, אֵזֵר, אֲגִירָה,
אֵזֵר אֲשֶׁל שֶׁל זֶהב, וְהָאֵם מִבְּאֵי וְהֵלָּה בִּפְנֵן. אֲמֹר רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי צְדוֹק,
עוֹשֶׂה הָיָה, וְנִמְנֵי עֲלֶיהָ שֶׁלש מֵאוֹת כֹּהֲנִים, כְּדִי לִפְרֹק הָזֶהב מִעֲלֶיהָ, שֶׁהָזֶהב
מֵאוֹת כֹּהֲנִים:

(ב) **שַׁעַר הַקֶּרֶב**, שֶׁבוּ מִכְנִיסִים קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, שֶׁשְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן. (ג) **שַׁעַר הַנִּשְׁתֵּים**, שֶׁבוּ לְשֵׁים נִכְסוֹת לְסִמֵּךְ עַל קֶרְבֵּנוֹ, לְמֵאן דְּאִמְרַי דְּנִשְׁתֵּים מִזְמֹת לְסִמֵּךְ, וּלְמֵאן דְּאִמְרַי דְּאִסּוּרוֹת לְסִמֵּךְ, הִיוּ נִכְסוֹת לְעִמּוֹד עַל קֶרְבֵּנוֹ. (ד) **שַׁעַר הַחַיִּיב**, שֶׁבוּ מִכְנִיסִין כָּלִי שׂוֹי. וְלִמָּה נִקְרָא שֵׁם שֶׁל שַׁעַר רִאשׁוֹן שֶׁבְּצִפּוֹן שַׁעַר יְכִינִיָּה,

[illegible]

פרק ג (א) ומזבח היה שלשים ושתיים אמה על שלשים ושתיים אמה. שמביאי דיוס מרובע עשוי מרובע קרשים, שקל אחת ארקה שלשים ושתיים אמות, וממלאו אבנים סיד וקפת וערכתו מהתקן שיעצשה מוקשה אחת שלשים ושתיים אמהות. עלה אמה וקנס אמה. זה היסוד. הניט שלשים אמהות וזה היסוד על שלשים וזוהו היסוד לדלעיל, ונדבק קראשו. ונמצא שלשים על שלשים, והניט קנס אמה. ומתקצר מן היסוד אמה לכל אמה. וזה חמש אמות וקנס אמה. זה היסוד.

הסוכב. שְׂמֵרָיָה דָּפֹס בְּגֻבָּה חֻמָּשׁ
אֲמוֹת אֶרֶץ וְרָחֵק שְׁלֹשִׁים וְחֹמֶת עַל הַסֹּכֵב וּמִמֶּלְאָה כִּרְאָשׁוֹ, וְאַחֲרָיָה
דָּפֹס יְרֵשִׁי שְׂהוּא כִּי אִמָּה עַל כִּי אִמָּה בְּגֻבָּה שְׁלֹשׁ אֲמוֹת,
וּמִמֶּלְאָה כְּדֻלְעִי, וְהוּא מִקוֹם הַמַּעֲרֵכָה, שְׂהוּא רֹאשׁוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ. נִמְצָא עֲשָׂרִים
וּשְׁמוֹנֶה עַל עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה. וְאַחֲרָיָה מִבְּאֵר אֲרֻכָּה דְּפוּסִים אִמָּה עַל
אֲמָה וְיִתּוֹן לֵל אֲחַת עַל כָּרוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ. וְהוּא מִקוֹם הַקְּרֻנֹת אִמָּה מִזָּה
וְאִמָּה מִזָּה. נִמְצָא בְּפִינֵי עֲשָׂרִים וְיֵשֶׁע עַל עֲשָׂרִים וְיֵשֶׁע. מִקוֹם הַדָּלֶךְ וְגִלְיָה
הַבְּיָסִים. הִיָּה אִמָּה מִזָּה מִזָּה לֵל דָּד, שֶׁלֹּא הִיָּה הַכְּהֵנִים צָרִיכִים
לְלֶכֶת בִּי הַקְּרֻנֹת. נִמְצָא עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע עַל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע מִקוֹם מַעֲרֵכָה.
אֲמָר רַבִּי יוֹסִי, מִתְחַלֵּה בְּבֵית רֹאשׁוֹן לֵאמֹר אֵל הִיָּה אִמָּה וְעֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה עַל
עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה, כּוֹסֵס וְעוֹלָה בְּמִדָּה זוֹ, הֵיטֵב כֵּסֵס אִמָּה זוֹ יְסוֹד, וְכֵסֵס אִמָּה
זוֹ סוֹכֵב, וְכֵסֵס אִמָּה לְמִקוֹם הַקְּרֻנֹת, וְכֵסֵס אִמָּה לְרֹגֶל הַכְּהֵנִים, דָּד שְׁנֵימָא
מִקוֹם הַמַּעֲרֵכָה הֵיָּה עֲשָׂרִים עַל עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה עַל שְׁנֵי רֹגְלֵי הַמִּזְבֵּחַ לְכַתּוּב
בֵּית שֵׁנִי, הוֹסִיפִי עָלָיו אֲרַבַּע אֲמוֹת מִן הַדָּרוֹם הֵיטֵב לְצַד הָדָר, וְאַרְבַּע אֲמוֹת
מִן הַמַּעֲרָב, מִכּוֹן מִיָּמֵי. רַבִּי יוֹנָתָן שְׂהוּא כִּי הִפְקֵחַ שְׁעָתוֹ, וְהָתֵם בְּנֵיבָרִים לֵאמֹר
(מִקְרָא) מִשְׁמֹשׁ וּשְׁמִי, וְהֵי תִּתְּקֵבִים שִׁיחֲדִיזוּן בְּהַסְכֵּחַ הוֹסִיפִי לְמִשְׁחָה
הַהוּבֹחַ לְדָרוֹם וּלְמַעַרְב, וּמִדְּעֻקָּא בִּימֵי שְׁלֹמֹה דִּרְשׁוּ וְנִסְתָּחִים (כֹּא) "מִזְבֵּחַ"

היתה לו כמין חלון אמה על אמה במעברו, ששם היו נותנים פסולי חטאת העוף. דכל חטאת שנפסל בגופו מנזאי, שורפין אותו מיד בבית הדשן שבעזרה, אבל פסל דם או גלים, או שנפסל בגופו מספק, צריך שיהיה יושן לבית הלה, ועד שיבאז לכלל נותר, ואז שורפין אותו בבית השרפה שבעזרה.

(ד) אחד אבני הכבש ואחד אבני המזבח באין במקעת בית ברום. והוא היה אבנים חלקות כל פנים. וחופרין למשה מזהביתו. וזכור הונף עליהם ברזל, שהברזל פסלם אחת מהו, היא פסלם פנעמים בשנה, אחת בפסח בפסח. רבי אומר, כל ערב שדמים. לא היו קדצו אותן כגן שהברזל נכרז לצדו ימיו של דין ימיו של אדם, אינו בדין ה וטבעות היו לצפונן של ארבע. ויש אומרים, ארבע של הקדשים. בית המטבחים היה עמודים נקטין, ורביעין של ברזל היו קבועין בהם, ושלש שבהם תולין, ומקשיטין על של הכיור היה בין האולם ולב האולם ולמזבח. עשרים ושתים היו שם. רום מעלה חצי אמה, שלש ואמה אמה ורובד של ארבע. רבי יהודה אומר, העץ פתחו של אולם, כבהו ארץ יחמש מלתאות של מילת אפה מזה ואמה מזה ואמה מצאתה. רבי אבננים היה בין כל אחת היו קבועין מפתלו של היקט. ושרשרות של זהב היו פתחי כהן עולין ורואין את התורה לחלק ולטוביה ולרעהו. וכן של זהב היתה עומדת מביא לנזקות. כל מי שהוא מזהב וטולקו, כל עמר רבי אומר ונמנו עליה ש